

довідки за певний календарний період зшиваються та передаються до архіву, де зберігатимуться протягом 3 років.

Ведення запропонованих аналітичних документів на підприємстві дозволить удосконалити облік кредиторської заборгованості шляхом забезпечення чіткого контролю своєчасності розрахунків за кожною поставкою товарно-матеріальних цінностей (послуг), тим самим дозволить підвищити рівень платіжної дисципліни підприємства.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГАЛУЗЕВОЇ СТРУКТУРИ ВИРОБНИЦТВА В АГРАРНИХ ГОСПОДАРСТВАХ

*Гіржева О.М., к.е.н., старший викладач,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва шляхом удосконалення його структури пов'язане із необхідністю забезпечення продовольчої безпеки країни та її економічного розвитку.

Попри окремі позитивні тенденції розвитку аграрного сектора в Україні, існують проблеми функціонування сільськогосподарських підприємств та налагодження у них ефективного виробництва продукції. Галузева виробнича структура агроформувань у період сучасної аграрної реформи зазнала негативних змін і в результаті характеризується як неефективна.

Сучасні агроформування перебувають у складному фінансовому становищі, структура їх виробництва недосконала. Тому важливого значення набуває комплекс організаційно-економічних змін у діяльності аграрних підприємств, спрямованих на її вдосконалення як передумову налагодження сталого розвитку агробізнесу. При цьому галузеву структуру виробництва в АПК слід розуміти як економічну категорію, що характеризує співвідношення обсягів виробництва певних видів продукції, кількісні та якісні параметри розміщення та взаємозв'язок між окремими галузями й підгалузями, які в сукупності формують систему сільськогосподарського виробництва певного підприємства.

Однак галузева структура не ототожнюється із суспільним поділом праці – спеціалізацією. Остання зумовлюється переважаючим

розвитком однієї або кількох галузей рослинництва і тваринництва кожного суб'єкта аграрного господарювання у ранжованому ряді за співвідношенням товарної продукції. При цьому найвищі її частки в структурі вказують на назву виробничого типу господарства.

Одна з особливостей діяльності сучасних агроформувань – це недосконалість галузевої структури виробництва в них, що спричинює випуск неконкурентоспроможної продукції та понижений рівень економічної ефективності.

Означена проблема особливо актуальна в умовах зростання конкуренції на аграрному ринку, що ускладнює процес реалізації продукції для місцевого виробника та, відповідно, погіршує його фінансове становище. Тому важливого значення набуває розробка теоретичних засад удосконалення організаційно-виробничого механізму функціонування сільськогосподарських підприємств і практичних пропозицій щодо оптимізації галузевої структури виробництва з урахуванням комплексу економічних, соціальних та природно-екологічних факторів.

На формування та оптимізацію рівня спеціалізації агроформувань впливає сукупність факторів: природно-ресурсний потенціал; кліматичні умови місцевості; ступінь розвитку механізації та автоматизації виробництва та деякі інші елементи системи.

Механізм удосконалення галузевої структури виробництва, складається із трьох системоутворюючих елементів, які формують організаційно-методичну базу оптимізаційного процесу, та охоплює три основні напрями: оптимізацію за економічним чинником; оптимізацію за соціальним; оптимізацію за екологічним чинником.

У процесі системного вдосконалення галузевої структури виробництва в сільськогосподарських підприємствах визначено принципи дії цього механізму: оптимальності; традиційності; цілеспрямованості; економності; стратегічності; комплексності управління.

Оптимізація за економічним чинником являє собою впровадження найбільш прибуткових виробництв та раціонального співвідношення між тваринництвом і рослинництвом з метою самозабезпечення необхідними кормами та органічними добривами. Економічна оптимальність галузевої структури виробництва включає наступні складові:

- підвищення конкурентоспроможності продукції;
- підвищення ресурсовіддачі виробничого процесу;
- зростання рентабельності виробництва;

– підвищення фінансової стійкості господарства.

Оптимізація за соціальним чинником реалізується на основі забезпечення потреб населення. Соціальна безпека галузевої структури виробництва включає:

– забезпечення продовольчої безпеки країни;

– підвищення зайнятості шляхом створення нових робочих місць в аграрних підприємствах.

Оптимізація за екологічним чинником здійснюється для збереження й охорони навколишнього середовища. Екологічна безпека галузевої структури виробництва включає :

– дослідження рівня інтенсивності використання земель;

– відновлення еродованих і деградованих земель;

– запобігання забрудненню навколишнього середовища;

– відтворення природно-ресурсного потенціалу.

Отже, з метою забезпечення сталого розвитку сільськогосподарських підприємств, покращення економічних показників їх функціонування, необхідно вдосконалювати галузеву структуру виробництва шляхом її оптимізації за допомогою розв'язання економіко-математичної задачі, що враховує економічні, соціальні й екологічні фактори та обмеження. У результаті визначається оптимальне поєднання різних видів продукції, що передбачається виробляти в агроформуваннях для налагодження їх прибуткового функціонування та сталого соціально-економічного розвитку сільських територій.

ІНТЕРНЕТ-БАНКІНГ В УКРАЇНІ

*Горбачов С., студент**,

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

В даний час в усьому світі бурхливо розвивається електронна комерція, включаючи електронну банківську діяльність. Вона здійснюється в принципово новому середовищі-інформаційної за своєю природою глобальної комп'ютерної мережі Інтернет. У боротьбі за вкладника банкам вже недостатньо лише знижувати

* Науковий керівник – Гірюшева О.М., к.е.н., старший викладач